بنام مقصود عالميان

يا محمّد الحمد لله در يوميكه از انوار وجه منوّر است و در كتب الهى بيوم الله معروف بخدمت مظلوم فائزى، و اين مقاميست كه جميع ملأ اعلى و اهل فردوس و حظائر قدس طالب آن بوده اند، لعمر الله قلم امكان از ذكر آن عاجز و قاصر است، أَنِ احْفَظْ مَقامَكَ بِاسْمِ رَبِّكَ الْمُقْتَدِرِ الْقَدِيرِ، چه كه نفوسيكه در حولند بايد در جميع احوال ناظر بامر و إرادهٔ الهى باشند، ايشانند نفوسيكه ميفرمايد لا يَسْبِقُوْنَهُ بِالْقَوْلِ، سمع مترصّد كلمهٔ اسْمَعْ و عين منتظر كلمهٔ مباركهٔ انْظُرْ و لسان مستعدّ ظهور كلمهٔ انْطِقْ، چه كه آن نفوس از خود و ما عندهم و اراده و مشيّت خود فانى وبما أَرادَهُ الله ناظر و ناطق و متكلّم و قائم، يا مُحَمَّدُ أَن اشْكِرِ اللهَ بِما أَيَّدَكَ وَقَرَّبَكَ وَأَسْمَعَكَ وَأَنْطَقَكَ فِيْ يَوْمٍ فِيْهِ أَعْرَضَ عَنْهُ الْعِبادُ إِلاَّ مَنْ شاءَ وَأَرادَ، إِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْمُقْتَدِرُ الْقَدِيْرُ، نامه هاى متعددّه كه دوستان حق بآنجناب ارسال داشتند عبد حاضر لدى المظلوم معروض داشت، انشاء الله كل بنعمت باقيه كه در مقامى بكلمهٔ الهى تعبير شده فائز شوند، اين كلمهٔ عليا در صحيفهٔ حمرا از قلم اعلى ثبت شده طُوْبَى لِنَفْسٍ فازَتْ بِكَلِمَةِ اللهِ فِيْ أَيَّامِهِ، چه كه هر نفسى فائز شود بذكر الهى آن ذكر بمثابهٔ سراج امام وجه او در جميع عوالم ظاهر و باهر و روشن و هويداست، حال ملاحظه كن در عظمت اينمقام طُوْبَى لِلْفائِزِيْنَ، جميع نفوسيكه در نامها مذكور بود بذكر الهى فائز و بكلمهٔ او مفتخر، إِنَّ رَبَّكَ الرَّحْمنَ لَهُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى ما يَشاءُ بِقَوْلِهِ كُنْ فَيَكُوْنُ، مخصوص هر يك لوح أمنع أقدس از سماء مشيّت نازل، از حق سائل و آمل شو تا كُل را بحفظ اينمقاميكه قلم اعلى بعظمت آن اعتراف نموده موفّق نمايد، جناب ميرزا و جناب سيد عليهما ٦٦٩ ذكر حضور نفوس مقدّسهٔ مطمئنّه را نموده بودند، طُوْبَى لَهُمْ وَلِنادِيْهِمْ وَلِلْمَقَرِّ الَّذِيْ فازَ بِهِمْ وسَمِعَ نِدائَهُمْ فِيْ ذِكْرِ اللهِ مَحْبُوْبِهِمْ وَمَقْصُوْدِهِمْ، انشاء الله عرف اتّحاد لا زال از ايشان متضوّع باشد و در ليالى و ايّام بحكمت تمام در ارتفاع امر كمال جهد را مبذول دارند، آنچه اين ايام وارد شده و ظاهر گشته از

قبل از قلم اعلی جاری و نازل، طُوْبَی لِمَنْ عَرَفَ وَكُانَ مِنَ الْمُوْقِنِيْنَ، امروز باید نفوس موقنهٔ قویه بامر مالك بریّه کوثر حیوان را بر کل مبذول دارند، ناس غافلند و از بحر دانائی ممنوع و محروم، در اهل فرقان تفکّر نمائید که باقوال سخیفهٔ قدما بچه مقدار محتجب و بعید مشاهده شدند، آفتاب یقین مشرق و بحر علم موّاج مع ذلك باهل ظنون متمسّك و بذیل اوهام متشبّثند، امروز روزیست که کُتب اوّلین و آخرین بتصدیق این ظهور اعظم معلّق و منوط است، جمیع اشیا باو شناخته میشوند و او بنفسه قائم و ظاهر و معروف، طُوْبَی لِعَبْدٍ عَرَفَ وَوَيْلٌ لِكُلِّ مُنْكُرٍ أَثِيْم، در جمیع کتب قبل اینمقام مخصوص باین ظهور است، اگر ابصار یافت شود و آذان مشاهده گردد تَسْمَعُ وَتَشْهَدُ بِما شَهِدَ بِهِ اللهُ وتَعْتَرِفُ بِما اعْتَرَفَ بِهِ الْقَلَمُ الأَعْلَى، یا مُحَمَّدُ أَنِ اعْرَفْ ما أَلْقَيْناكَ فَضْلاً مِنْ لَدُنَّا ثُمَّ اشْكُرْ رَبَّكَ النَّاطِقَ الْبَصِيْرَ، إِنَّا نُكَبِّرُ مِنْ هَذا الْمَقام عَلَيْكَ وَعَلى الَّذِيْنَ حَضَرَتْ كُتُبُهُمْ لَدَى الْمَظْلُوْم وَفازُوا بِالاسْتِقامَةِ فِيْ هَذا الأَمْرِ الأَعْظَمِ الأَبْدَعِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْم، یا أَيُّها الطَّائِفُ حَوْلَ السِّجْنِ دوستان الهیرا بشارت ده بآنچه نازل شده تا کل بعنایت الهی مسرور شوند وبِما يَنْبَغِيْ لأَيَّام اللهِ قیام نمایند، إِنَّ رَبَّكَ يَفْعَلُ ما يَشاءُ وَيَحْكُمُ كَيْفَ أَرادَ لا إِلهَ إِلاَّ هُوَ السَّامِعُ الْبَصِيْرُ، الْبَهاءُ عَلَيْكَ وَعَلَيْهِمْ مِنْ لَدُنْ فَضَّالٍ كَرِيْمٍ.